

כשמצב רוחו של אריק

טוב. זה סימן רע!"

אולם מודעי סרב. שריהתעי שייה גידעון פת. שהגיע ל" מסיבה. עזב אותה כעבור דקות אחדות. אחרי שכמה עיתונאים תקפו אותו על-ידי שהדיח את מנכ"ל משרדו. עמוס מר-חיים.

בישיבת הנהלת הקוא-ליציה טען ח"כ רב שילנסקי כי חבר הקואליציה ח"כ דויד גלס הוא "השולמית אלוני של המפד"ל. לשניהם יש משהו מן המשותף — ציצס."

אגב, כשנשאל גלס מדוע אין הוא חותם על העצומה של חברות התנועה שרות שווה. השיב: "חותרים עם היד ולא עם הלב. אז אני לא יכול להד"תום."

במסיבה שנערכה בביתו של עורך ידיעות אחרונות רב יודקובסקי לכבוד הופעת סיפרו החדש של ח"כ שימ" עין פרס, התחרו ביניהם הרקואים. מי יספר טוב יותר על לוי אשכול, שהוא אחת הדמויות המופיעות בספר. פרס סיפר כי בשנת 1951, כאשר קיבל אשכול את משרד-החקר לאות מידיו של פינחס לבון, הוא אמר בהופעה הראשונה שלו בפני המרכז החקלאי: "אינני יודע אם אהיה שר" חקלאות יותר טוב מקודמי, אבל אצלי הגשם ירד."

מי שהיה שריהמיסחר-התעשייה, חיים בר-לב. סיפר כי באו אנשי-המיסחר-הוד שריהאוצר, וביקשו ממנו מי מון נוסף לתעשייה, שאלם אשר כול: "על איזה סכום אתם מדברים?" הדוברים אמרו לו: "תן לנו חצי ממה שאתה מע" ניק לדגניה ב'. השיב אשכול: "אוהו, כל-יך הרבה כסף אין לי."

גם לנשיא-המדינה יצחק

באצבע. האם סבידור ילך ר יעזור למערך לחזור לשלטון. להחזיר אותו למנהל הרכבת? אדון סבידור אינו פרייר."

דברים אלה של ביטון עוררו את חמת-זעמו של מר-לוא. שהחל קורא קריאות-בייניים. בדרך כלל אין יושב-ראש הישיבה מעוניין בקריאות-בייניים, אולם הפעם הסכימה אר-בלי-אלמולינו עם קריאות-הבייניים של מילוא, ואף הדריכה אותו באמרה: "ח"כ מילוא, לא שומעים טוב מה שאתה מדבר. אתה מחזיק את המיקרופון קרוב מדי לפה."

כשעלה סבידור להשיב למתווכחים, ביניהם גם בייטון, הוא ענה לקריאות-בייניים של ח"כ שודמית אלוני ר כינה אותה בשם שולה. ארבל-אלמולינו הפסיקה גם אותו ר אמרה לו: "ח"כ סבידור, זו כבר הפעם השנייה היום, ואני בטא כפי שהתבטא. אין כאן לא שולה ולא שום דבר אחר. עליך לומר ח"כ אלוני."

כאי מיוזני-הכנסת היו מתווכחים בשבוע שעבר והמי-תינו לסיומה של ישיבת-הממר שלה. שדנה בנסיעתו של ראש-הממשלה לווינגטון. ראשון השרים שהגיעו מישיבת הממ" שלה לכנסת היה שריהחקלאות, אריק שרון, שגראה עליו ובמצב-רוחו טוב. הגיב על-ידי אחד מחברי-הכנסת: "אם אריק במצב-רוחו טוב. זה סימן רע מאד!"

במסיבה שערכו בשבוע שעבר העיתונאים הכלכליים בירושלים. לכבוד המנכ"לים הר-מודחים של משרד-הממשלה, נכחו גם שני השרים היריבים: שריהאוצר שימחה אריק ושרהאנרגיה יצחק מודעי כשנכנס ארליך. ביקשו כמה כתבים ממודעי ללחוץ את ידו.

כאשר באו אישי-המדינה להיפרד מראש-הממשלה בנמל-התעופה בנגוריון, לפני שבגין יצא לווינגטון, בלטו בהעדרם שני השרים הבעייתיים של הר-שבוע. שריהחוק משה דיין ושרהביטחון עזר וייצמן. מנ"כ"ל אל-על, מרדכי (מוטי) הוד, שאל את מזכירו הצבאי של ראש-הממשלה, תתיאלוף אפריים (פרויקה) פורן: "הם הגישו את התפטרותם?" כעבור כעשר דקות יכול היה הוד להירגע. משה דיין הגיע לנמל.

באמצע נאומו של הח"כ הדויד של ש"י זיין עטשי על תנועות-הנוער בישראל נכ"ס מנחם בגין אולם הימלי-אה. עטשי הפסיק את הנאום ואמר: "אני שמח שגם ראש-הממשלה נכנס. בגין פנה ל" עברו בהפתעה והתנצל: "עד עכשיו עבדתי. השיב לו עטשי: "אני בטוח בכך."

באותו דיון תקף ח"כ צ'ארלי ביטון את ח"כ הר-ליכוד מנחם סבידור וכינה אותו לאורך כל הדיון. ח"כ רכבת סבידור, כדי להזכיר לו את כישלונו כמנהל רכבת יו-ראל יושבת-ראש הישיבה שושנה-ארבל אלמולוני, נו, נאלצה להעיר לו על-ידי ודרשה ממנו לכנות את סבידור בשמו הפרטי ולא בשם "רכבת", אולם ביטון המשיך בשלו והיושב-בת-ראש הורתה ל" קצרניות למחוק את המילה מן הפרוטוקול. אגב, אין לה כל סמכות לכך.

לעזרתו של סבידור יצא גם ח"כ חרות רוני מילוא, שאמר לביטון: "רכבת הולכת עם סבידור פחות טוב מאשר צ'פלין עם צ'ארלי."

ביטון לא הרפה מסבי-דור, ובהמשך הדיון אמר עליו: "צריך לזכור שלא עשו אותו

מאז נבחר כראש-הממ" שלה. נוהג מנחם בגין, כש-הוא נכנס לאולם מליאת הכנסת, לפנות לכיוון יציע הקהל ר-לנופן בידו לשלום לפני שהוא מתיישב על כסאו. בחודשים הראשונים היה זוכה בגין ב"תגובה של מחיאות-כפיים מצד הקהל. בשבוע שעבר נכנס בגין כהרגלו לאולם המליאה, וניפנף בידו לשלום לקהל הר-רב, שמילא את היציע. לא נשמעו מחיאות-כפיים, אם כי כמה ילדים ענו לו בהנפת יד לשלום. ח"כ המערך חיים בר-לב קרא לעבר בגין: "אין מחיאות-כפיים!" בגין פנה לעברו בכעס והשיב: "אבל יש ניפנופיידיים!" בר-לב לא ויתר, אמר בקצב הכתבה: "יש ניפנופיידיים, אבל אין מחיאות-כפיים!" בגין התיישב בר-כעס על כסאו, ולא המשיך בדרשיה.

לפני שנסע לארצות-הברית, הספיק ראש-הממשלה להשתתף בכנס עולמי של הר-סטודנטים היהודיים. שנערך באוניברסיטה העברית. לפני בגין נאם העיתונאי אריה צימון, בשם המועצה הר-ציונית. ששקם בגין לנאום אחר צימון, הוא התבלבל ר-אמר: "כבוד חבר-הכנסת ר-ידידי היקר, אריה צימון."

שריהביטחון עזר וייצמן מן אינו אוהב להיזכר בוועדת אגרנט. ונימוקו עימו: "כשר אני שומע את המילים ועדת אגרנט, אני נזכר באביו של השופט שימעיץ אגרנט, ש-היה רופא-שיניים בחיפה. ומיד מקבל כאב-שיניים."

כאשר שמע המשורר חיים גורי כי אשר ירדן תבע מקופת-חולים פיצויים על סיום עבודתו, השיב: "למה הדבר דומה? לאדם שעשה מעשה-סדום, והדורש תוספת-ערבה!"

לאנשים הנכונים!

777 הברנדי הלאומי שהוא בינלאומי.

כרמל אז מזרח

אי"בי נתן טייסה-שלום, חגג בשבוע שעבר את הגינת בר-מיצוה למיבצע הראשון שלו, כשטס ב" מטוס "סטירמן" לקאהיר. את החגיגה ערך אייבי בקפה "כסית" בשמי רחוב דיזנגוף חג מטוס מסוג "סטירמן", שאותו שכר אייבי כדי להזכיר את הטיסה המפורסמת שלו. בתמונה, למעלה, שצולמה בדיוק לפני 13 שנה — אייבי מתבונן בגליון "דף" שסיפר על טיסתו.